

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 41. Sermo secundus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

tius, si Deo ita placet, nemo acceptet! Sæculum V.
A. C. 425.
 quantis laudibus factum Episcopi Aure-
 lii Carthaginensis celebratum! vir, non
 liberis modo, sed & spe liberorum carens,
 omnia bona sua, reservato usufructus ju-
 re, Ecclesiæ donavit; postea prolem ge-
 mit, & Episcopus, nihil minus expectan-
 ti, quæ donaverat, restituit. Poterat
 retinere secundum Mundi, sed non secun-
 dum Dei sensum.

S. Augustinus rursus declarat, dixit
 se ad eos, qui in ejus Societate vive-
 bant, ut, si quæ forte possiderent, de iis
 disponerent, & diem usque ad Epipha-
 niam posuisset. Statueram, inquit: nul-
 lum Clericum ordinare, nisi in meo vel-
 let manere consortio, eumque ordine pri-
 vare, si a Communitate discederet; jam
 n. 6.
 tuto consilium coram Deo, & vobis.
 Qui propria possidere volunt, quibus Deus,
 & Ecclesia ejus non sufficit, habitent,
 ubi voluerint. Nolo Hypocritas facere.
 Grande malum est, votum violare, sed
 gravius fingere, & non observare. Hos
 Dei judicio relinquo.

§. XLI.

Sermo secundus.

Sanctus Augustinus post Epiphaniam *Serm. 356.*
 eorum, quæ acta fuerant, sicut pro-
 miserat, rationem reddidit. Primo a
 Diacono, cui nomen Lazarus, locum *al. 50. de di-
 vers. Act. 4. 31. 32.
 &c.*

Hist. Eccles. Tom. V.

LII

præ-

Sæculum V.
A. C. 425. prælegi iussit ex Actis Apostolorum, ubi
vita communis Fidelium Jerosolymæ de-
scribitur. Postquam hæc Diaconus le-
gisset, S. Augustinus, accepto libro, ipse
eundem locum rursus legit, quod sibi ma-
ximopere placeret. *Hoc est, inquit: quod*
Serm. n. 3. imitari decrevimus. Et deinde: *Gra-*
tum vobis affero nuntium: Omnes fratres
mei, & Clerici, qui mecum sunt, tales
inveniuntur, quales optabam; postea de
Clericorum suorum singulis, qui aliqua
bona possidebant, loquitur, & modum
docet, quo se iis abdicaverint, aut quare
necdum id fieri potuerit, ut omnis po-
pulus sciret, quod se omnino ad vitam
communem, & perfectam paupertatem
n. 4. 5. &c. redegissent. In hac enumeratione duos
in fin. n. 49. Presbyteros nominat, Leporium, & Bar-
nabam; Leporius idem esse videtur,
qui ex Gallia advenerat, & errores abju-
raverat, ut mox dicitur. S. Augustinus
n. 10. notat, fuisse externum, optimo genere
ortum, & bonis se exuisse, antequam Hip-
n. 4. ponem veniret. Quinque etiam Diaco-
nos nominat, Valentem, Faustinum, qui
remisso Sæculi Militiæ nuntio, Monaste-
rium ingressus, Hippone fuerat baptiza-
tus, Severum, qui utroque lumine ca-
n. 5. ptus erat, Hipponensem, cui aliquot
mancipia erant, quibus eadem die in Ec-
n. 7. clesia libertatem donavit. Eraclium,
cujus S. Augustinus virtutes laudat; is
suis

fuis sumptibus S. Stephani monumen- Sæculum V.
A. C. 425.
tum condiderat; ita locus, ubi asserva-
bantur ejus Reliquiæ, appellabatur. A-
grum etiam, Auctore S. Augustino, Ec-
clesiæ coemerat. Eadem die quosdam inf. n. 43.
servos, qui sibi supererant, jamque in
Monasteriis vivebant, liberos fecit. I-
dem is est Eraclius, quem S. Augustinus
haud diu post hæc Presbyterum ordina-
vit, utque sibi succederet, destinavit.
Inter Subdiaconos nullum, nisi Patricium,
nepotem suum, nominat.

Populum suum S. Augustinushorta- n. 13.
tur, ut Clericis nihil privatim possiden-
dum, sed Communitati donet. *Nemo,*
inquit: vel togas, vel interulas nisi toti
Communitati donet, unde & ego vestimen-
ta accipio. Nolo, ut quidquam in meum
usum speciatim offeratis, quasi ita dece-
ret, exempli causa, pretii magni pallium;
forte id alii Episcopo conveniret, sed non
Augustino, homini pauperi, & pauperi-
bus nato. Talem vestem gerere me oport-
et, quam fratri meo, qui indigeret,
dare possim, talem, quali Presbyter, Dia-
conus, aut Subdiaconus vestiri possit. Si
vero pretiosior vestis mihi detur, vendo,
ut habeam, unde pauperibus quidquam e-
largiar. Hic dispicitur, nec Clericis, & v. Gang.
nequidem Episcopis distinctas vestes fuis- Gloss.
se; quippe *birus*, quod hic nominatur,
etiam Laicis commune erat.

Sæculum V.
A.C. 425.

S. Augustinus deinde edicit, cum omnes Clericos suos ad observanda statuta vitæ communis promptos invenisset, ad primam, quæ sibi stetit, redire se sententiam, *Si quemquam deprehendero, inquit: qui Hypocrita sit, & aliquid proprium possideat, non permittam, ut testamento hac de re disponat, & ex tabula Clericorum delebo. Appellet contra me ad mille Concilia, mare trajiciat, adeat, quemcunque voluerit, maneat, ubi poterit, sed spero, Deo adjuvante, nunquam fore, ut talis in illo loco Clericus sit, ubi ego Episcopus fuero. (*)* Ita S. Augustinus cum populo suo corde sincero conversabatur, & sollicitè sua, & Clericorum suorum facta defendebat. Populi etiam consensum ad ordinandos Clericos expetebat.

Poss. c. 21.

§. XLII.

Regula ad Sanctimoniales.

Ep. 211. n. 4. Postquam S. Augustini soror e vita migrasset, Monialibus, quas rexerat, præfecta est scemina, nomine Felicitas, cura defunctæ instituta. Cum ei diu paruisent, occasione novi Superioris, qui erat Presbyter, nomine Rusticus, imperium detrectarunt, alium Superiorem postulan-

(*) Bene hic notat Anonymus I. S. Augustinum loqui de abusu appellationum.